

HOREB
Butlletí URC

DESTAQUEM

Més que uns sostre: La vida religiosa al servei d'una llar digna

Pàg. 2 | Pau Vidal

El Papa Lleó XIV visitarà Barcelona

Pàg. 5 | VATICAN NEWS

Vídeo de la Jornada de Formació amb Mons. Francesc Conesa

Pàg. 52 | URC FORMACIÓ

«Compromesos amb la justícia i el bé comú »

Horeb 655
27 de febrer, 2026

URC

Unió de Religiosos
de Catalunya

MÉS QUE UN SOSTRE: LA VIDA RELIGIOSA AL SERVEI D'UNA LLAR DIGNA

Pau Vidal | Membre de la Junta de la Unió de Religiosos de Catalunya

La setmana passada l'Església i el Govern de la Generalitat de Catalunya van signar un protocol per a fer possible la cessió de propietats de l'Església per a habitatge social. La Unió de Religiosos de Catalunya (URC) valora positivament la iniciativa i s'ha posat a disposició dels bisbats per impulsar-la. L'anunci de la signatura de l'acord arriba en un moment en el que les diverses ordes religioses estan, de la mà de Justícia i Pau, fent una reflexió sobre la Doctrina Social de l'Església i com aquesta il·lumina la gestió patrimonial i ajudar a prendre decisions a la llum de l'evangeli.

La junta de l'URC vol destacar el valor i la necessitat de col·laboració institucional davant la dramàtica crisi d'accés a l'habitatge al nostre país. També reconeix el paper de l'Església davant situacions socials que demanen una resposta com a expressió de la seva missió evangelitzadora i de promoció humana. Algunes de les ordes i congregacions que formen part de l'URC, estan disposades a participar activament, estudiant si alguns béns immobles que actualment tenen poc

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

o nul ús podrien formar part d'aquest acord i arribar a concretar la cessió per fer-ne habitatge social.

El problema de l'habitatge

El papa Francesc, ja ens recordava que una vivenda és un dels tres imprescindibles per fer possible una vida en dignitat (en la seva feliç expressió de les tres Ts: “techo, trabajo y tierra”). Una llar, és condició de possibilitat per viure. El dret a un l'habitatge digne no és només una qüestió de polítiques socials, és una qüestió de dignitat humana i de justícia. Actualment a Catalunya aquest dret està clarament amenaçat i la crisi de l'habitatge que viu el nostre país és de gran magnitud, tal com posa de manifest per exemple l'últim informe de FOESSA.

A casa nostra, moltes congregacions i ordes religiosos des dels seus orígens ofereixen un acompanyament integral a les necessitats socials. En concret les ordes religioses treballen en diverses iniciatives i projectes per atendre el sensellarisme, garantir l'accés a l'habitatge, oferint pisos socials, acollida temporal, comunitats d'hospitalitat i acompanyament integral a les persones amb major vulnerabilitat i en situació d'exclusió. Feina que també fa el conjunt de l'Església i els bisbats a través de Càritas i altres iniciatives i entitats socials. Un clar exemple d'aquest compromís és la tasca que des de 2007 fa la Fundació Mambré, impulsada per l'Orde Hospitalària de Sant Joan de Déu, la Companyia de les filles de la Caritat amb altres entitats afins, que gestiona més de 400 recursos residencials per a persones en situació d'exclusió.

Donar suport a aquest protocol, l'acord marc entre l'Església i la Generalitat, no substitueix el compromís i la voluntat de les ordes religioses de seguir treballant per donar accés a una vivenda digna a través dels seus propis projectes i programes socials. Entenem que aquest acord no vol reemplaçar la iniciativa de l'Església, més aviat obre la possibilitat de mobilitzar alguns recursos immobles que altrament seguirien sense cap ús (per dificultats de qualificació urbanística, inversió necessària molt elevada, etc.).

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

Més que un sostre

Com a vida religiosa, treballar per garantir el dret a un habitatge digne és expressió de la nostra missió i servei com a consagrats. Com a religiosos denunciem la injustícia estructural que fa tan difícil l'accés a l'habitatge i les dramàtiques conseqüències que això té en les vides de les persones. Però també seguim compromesos a oferir no només sostre, sinó un acompanyament humà, personal, quotidià, i també espiritual mirant de donar resposta a totes les dimensions de la persona, recolzant per exemple la recerca laboral, la integració comunitària i ampliant la xarxa relacional.

Una crida a la col·laboració i al bé comú

Des de la Unió de Religiosos de Catalunya (URC) reiterem el nostre compromís amb la justícia i el bé comú i en la necessitat de donar resposta a la crisi de l'habitatge del nostre país i estem disposats a aportar el nostre gra de sorra. L'evangeli ens fa llegir la realitat amb plena consciència dels reptes i alhora amb profunda esperança des del compromís compartit per una Catalunya més justa i fraterna.

ÁFRICA, ESPANYA I MÓNACO: EL PAPA REPRÈN ELS SEUS VIATGES

VATICAN NEWS | 23 de gener, 2026

Un viatge de deu dies a Àfrica i dos viatges a Europa, un d'un sol dia al Principat de Mònaco i un altre de sis dies a Espanya i a l'arxipèlag espanyol de les Canàries. Després del significatiu viatge a Turquia i Líban a la fi de 2025 i després de l'anunci dels pròxims viatges a Itàlia que li portaran fins a Lampedusa, el Papa Lleó reprèn les seves peregrinacions pel món, segons ha donat a conèixer avui la Sala de Premsa de la Santa Seu.

El més llarg, del 13 al 23 d'abril, serà el que li portarà després de les petjades de Sant Agustí a Algèria (Alger i Annaba); després a Àfrica Central, a Camerun (Yaoundé, Bamenda i Duala); a Angola (Luanda, Muxima i Saurimo) i, finalment, a Guinea Equatorial (Malabo, Mongomo i Bata). Un viatge complex, que és al mateix temps un viatge per la memòria del sant de Hipona, a la figura del qual està vinculat el Successor de Pere, per a després visitar dos països en vies de desenvolupament, amb especial atenció als últims, als pobres i als qui s'ocupen d'ells. La pau també serà un dels objectius: Lleó XIV es desplaçarà a la regió anglòfona del nord de Camerun, on des de fa deu anys es lliura una guerra civil entre les forces armades regulars i els independentistes. L'última etapa és Guinea Equatorial, l'únic país africà hispanoparlant. Una peregrinació que, per la seva durada, s'acosta a la que va realitzar a Àfrica en 1985 sant Joan Pau II, amb set països visitats en onze dies.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

Els viatges a l'estranger de la primera meitat de 2026 s'inauguraran amb una visita llampec d'un dia al Principat de Mònaco, prevista per al 28 de març, en vespres de la Setmana Santa. Lleó ha volgut respondre positivament a les repetides invitacions que les autoritats monegasques van fer primer al Papa Francesc i després a ell. El Principat representa una realitat europea en la qual el catolicisme és la religió oficial i en la que el diàleg entre les institucions civils i l'Església manté una importància concreta també en el debat públic. També és significatiu el compromís amb la pau del Principat, que acollirà per primera vegada a un Papa en l'era moderna.

Finalment, del **6 al 12 de juny**, Leó visitarà Espanya: la capital, Madrid, i després Barcelona, per a inaugurar la nova i més alta torre de la Sagrada Família, la monumental basílica que ha redissenat l'horitzó de la ciutat catalana. La visita coincideix amb el centenari de la mort del genial arquitecte que «va somiar» la basílica i va començar a construir-la, Antoni Gaudí, declarat l'any passat venerable Serf de Déu. El Pontífex, romanent a Espanya, es traslladarà de Barcelona a l'arxipèlag de les Canàries, per a realitzar un viatge que ja estava en el cor de Francesc, com va subratllar el mes de gener passat el cardenal arquebisbe de Madrid José Cobo Cano. Les etapes seran dues, Tenerife i Gran Canària.

A través d'aquests tres viatges, el bisbe de Roma tindrà l'oportunitat de conèixer els més diversos tipus de països i situacions, passant d'una nació musulmana on els cristians són una petita minoria i llavor de fraternitat, com Algèria, a països de majoria cristiana situats en el cor del continent africà, amb els seus problemes i el seu testimoniatge de fe gojosa. Farà una breu visita al segon país més petit del món després de la Ciutat del Vaticà, situat a la Costa Blava, i després es dirigirà a un gran país europeu, Espanya, la identitat del qual ha estat forjada per la fe cristiana, però que es veu afectada per la secularització. I conclourà el viatge a les Illes Canàries, una de les principals rutes migratòries d'Àfrica a Europa, amb desenes de milers d'arribades cada any.

JESÚS DÍAZ: “LA REVISTA ‘LA SAGRADA FAMÍLIA’ VOL MIRAR LA REALITAT D’AVUI I INTENTAR RESPONDRE-HI”

CATALUNYA RELIGIÓ | 25 de gener, 2026

Si hi ha una congregació que ha mantingut durant 125 anys una mateixa intuïció comunicativa amb voluntat d'arribar a les llars, és la dels Fills de la Sagrada Família. El seu superior general, **Jesús Díaz**, ha passat pel [vídeopòdcast La Rebotiga de Catalunya Religió](#) coincidint amb una fita poc habitual: el número 1.500 de la revista *La Sagrada Família*. A l'entrevista repassa l'origen d'aquesta publicació, el carisma educatiu de la congregació i la vigència del model familiar que proposen avui.

[Continua llegint aquí](#)

L'ESCOLA CONCERTADA UNEIX FAMÍLIES, SINDICATS I PATRONALS PER EXIGIR LA GRATUÏTAT DE L'EDUCACIÓ

FUNDACIÓ ESCOLA CRISTIANA | 25 de gener, 2026

Famílies, sindicats i patronals de l'escola d'iniciativa social s'han unit per primera vegada per reclamar que la *Proposició de Llei de garanties del finançament del sistema educatiu català amb un mínim del 6% del PIB per a l'educació* incorpori també les necessitats de finançament del sector concertat. En una roda de premsa celebrada avui, els representats de les entitats han anunciat que presentaran esmenes a la proposició de llei i que les acompanyaran d'una campanya de recollida de signatures arreu del territori.

Les esmenes que es presentaran defensen que l'increment de finançament previst a la proposició de llei repercuteixi en tots els centres del Servei d'Educació de Catalunya (SEC), tant públics com concertats. Entre d'altres aportacions, el sector reclama:

- un **finançament** suficient per garantir la gratuïtat de l'escola concertada per a les famílies,
- un **increment de la plantilla** per equiparar-la a la del sector públic,
- i l'**homologació retributiva i de condicions de treball de tot el seu personal**.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	--------------	---

Les signatures recollides, conjuntament amb les esmenes a la proposta de llei, es lliuraran als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i també a la Sindicatura de Greuges de Catalunya. Les adhesions a la campanya es poden fer a través del web escoladelagent.org o bé a través de la xarxa d'escoles concertades des d'avui fins al dia 19 de març.

Les entitats impulsores d'aquesta iniciativa, són:

- **Famílies:** Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya ([CCAPAC](#)) i Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Escoles Lliures de Catalunya ([FAPEL](#)).
- **Sindicats i docents:** Federació d'Ensenyament de la USOC ([FEUSOC](#)) i Associació de professors de les Escoles Cristianes de Catalunya ([APECC](#)).
- **Patronals:** Agrupació Escolar Catalana ([AEC](#)), Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya ([APSEC](#)), Confederació de Centres Autònoms d'Ensenyament de Catalunya ([CCAEC](#)), Federació Catalana de Centres d'Ensenyament ([FECACEN](#)) i Fundació Escola Cristiana de Catalunya ([FECC](#)).

Gratuïtat de l'escola concertada

La secretària general de la FECC, Meritxell Ruiz, ha denunciat que “**el gran problema de l'escola concertada és l'infrafinançament respecte al cost real de la plaça escolar, al qual s'hi suma el dèficit específic per atendre l'alumnat vulnerable. Aquesta situació està portant a una situació econòmica límit a totes les escoles, especialment a aquelles que escolaritzen més alumnat vulnerable**”.

Ruiz ha recordat que “**caldrien 400 milions d'euros per fer gratuït el sistema**” i ha posat de relleu que el Departament disposa de prop de 7.500 milions d'euros de pressupost i que, en els darrers anys, l'increment ha estat de 1.775 milions, “**però només un 10% d'aquest increment s'ha destinat a l'escola concertada, tot i representar prop del 30% del sistema educatiu català**”. Aquesta manca de finançament “**posa en crisi el sistema educatiu català: fa créixer la privada, fa desaparèixer la concertada i satura la pública. I això només genera més segregació**”, ha conclòs.

Condicions del professorat

El secretari general de [FEUSOC](#), Enrique Gallego, ha assenyalat que cal disposar d'una plantilla proporcional en número a la del sector públic: “**Fa més de 30 anys que continuem tenint la mateixa plantilla per afrontar una realitat molt més diversa i amb molt més alumnat vulnerable**”.

Ha afegit que caldria un **increment de 3.300 docents** per equiparar la plantilla amb la del sector públic. També ha destacat que és necessària **“l’homologació retributiva i de condicions de treball del personal dels centres concertats, tant docents com d’administració i serveis”**, prenent com a referència les condicions del personal docent dels centres públics de la mateixa etapa educativa i amb funcions equivalents.

Equitat i qualitat

Per la seva banda, el president de la **CCAPAC**, Santi Giménez ha recordat que la manca de finançament dels centres d’iniciativa social obliga les famílies a assumir un copagament mitjà del 30% del cost real de la plaça escolar, malgrat que la normativa garanteix la gratuïtat en els centres que formen part del SEC: **“Les famílies paguem tots els impostos, que haurien de garantir un sistema gratuït, però no és així i hem d’acabar aportant un 30% adicional, com a copagament.”**

Giménez ha posat com a exemple el sistema sanitari català, on els centres públics i concertats operen amb un model homogeni, finançat íntegrament per l’administració. **“S’imaginen anar a l’Hospital Universitari de Mataró o a l’Hospital de Sant Joan de Déu i que els demanin el 30% del cost del servei? Doncs això és el que ens passa cada mes a les famílies que escolaritzem els nostres fills, a través del sistema d’inscripció públic de la Generalitat, en una escola concertada”**, ha denunciat.

Crida als grups parlamentaris i a la Sindicatura de Greuges

Els representants de les diferents entitats demanaran als grups parlamentaris i a la Sindicatura de Greuges que es tinguin en compte les esmenes durant la tramitació de la proposició de llei del 6% i que garanteixin un finançament equitatiu per a tot el Servei d’Educació de Catalunya. No obstant, Meritxell Ruiz ha exigit al Govern de la Generalitat un primer pas en l’aprovació dels pressupostos d’enguany: **“Demanam que els pressupostos actuals facin un pas ferm per corregir el dèficit històric de finançament de l’escola concertada i garanteixin, d’una vegada per totes, els recursos necessaris perquè tot l’alumnat del Servei d’Educació de Catalunya rebi el mateix suport, visqui on visqui i estudiï on estudiï.”**

PAU VALLS, MONJO DE MONTSERRAT: “LA QUARESMA ÉS UNA PRIMAVERA DE L'ÀNIMA”

CLARETIANS | 25 de gener, 2026

Per al germà **Pau Valls**, monjo de Montserrat, la Quaresma és **un temps de retorn al cor**. “Soc un *Retrobat*, pel Senyor, un *Retornat* en la seva Crida. Això em retorna al cor”, diu a *Flama* el religiós català, membre de la comunitat benedictina des del 9 de juny de 2021. En aquest període de 40 dies fins a la Pasqua, els monjos de Montserrat viuen amb especial intensitat totes les celebracions litúrgiques, mentre acullen pelegrins que pugen a l'abadia buscant silenci i orientació. “La Quaresma — apunta Valls— és un temps privilegiat per escoltar i acompanyar”.

Com viu aquest període de preparació per la Pasqua?

[Continúa llegint aquí](#)

Imatge: Bisbat de Solsona

LA CASA NATAL DE SANT ANTONI MARIA CLARET ACULL LA 2A TROBADA MISSIONERA DEL BISBAT DE SOLSONA

CLARETIANS | 23 de gener, 2026

Dissabte 14 de febrer va tenir lloc la 2a Trobada Missionera del Bisbat de Solsona a Sallent, a la casa natal de sant Antoni Maria Claret. La jornada va reunir una quarantena de persones que van voler compartir un dia de convivència, pregària i aprofundiment en el carisma missioner.

La trobada va començar amb un esmorzar, que va permetre als participants compartir una estona de conversa en un ambient distès i fratern. Tot seguit, es va celebrar una pregària molt preparada i participada, que va ajudar a centrar la jornada en la dimensió espiritual de la missió.

Un dels moments destacats va ser la visita guiada a la casa natal del sant, a l'església i a l'exposició permanent sobre la seva vida i obra, conduïda pel claretia P. Joan Font. També va acostar als assistents la figura de sant Antoni Maria Claret i el seu llegat missioner, tot ajudant-los a conèixer millor la seva experiència de fe i el seu compromís evangelitzador, amb una explicació profunda.

La trobada va ser preparada conjuntament per les delegacions de Missions i de Joventut del Bisbat de Solsona, amb l'objectiu de fomentar l'esperit missioner i crear espais de trobada, formació i pregària entre els participants.

L'ART COM A CAMÍ DE CONVERSIÓ EN AQUEST TEMPS DE QUARESMA

DOMINIQUES ANUNCIATA | 3 de gener, 2026

El passat 21 de febrer va tenir lloc la Trobada de Quaresma convocada pel Secretariat de la Família Dominicana de Catalunya, en un ambient de pregària, reflexió i comunió fraterna. Hi van participar membres de diverses comunitats, entre elles Elisabets, Amílcar, Sant Andreu i Horta.

La reflexió va anar a càrrec de fra Xabier Gómez, O.P., bisbe de Sant Feliu de Llobregat, que va oferir una lectura espiritual i actual de l'obra **La Crucifixió Blanca** de Marc Chagall.

A través de la contemplació d'aquesta obra emblemàtica de l'art modern, es va subratllar com la creu de Crist continua essent llum enmig de la foscor de la història i crida a una conversió sincera del cor, viscuda des de la compassió i la misericòrdia.

La trobada va culminar amb la celebració de l'Eucaristia, centre i font del camí quaresmal. Posteriorment, els assistents van compartir un berenar fratern, com a expressió senzilla de comunió i germanor.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

Aquesta jornada va oferir un espai privilegiat per iniciar junts el camí cap a la Pasqua, deixant-se interpel·lar per la força espiritual de la Creu i per la crida a viure la fe amb més profunditat i autenticitat en aquest temps de gràcia.

Equipo Provincial de Comunicació Digital

OBERTURA DE L'ANY JUBILAR DE SANT FRANCESC D'ASSÍS A LA FRATERNITAT DE SANTA CLARA DE VILOBÍ D'ONYAR

BISBAT GIRONA | 23 de gener, 2026

La Fraternitat de Santa Clara de Vilobí d'Onyar va acollir, aquest passat dissabte, 21 de febrer, a la tarda, l'obertura i inauguració de l'Any Jubilar de Sant Francesc d'Assís a la diòcesi de Girona, amb una eucaristia presidida pel bisbe de Girona, fra Octavi Vilà, i marcada per la invitació a la conversió i al retorn a l'essencial de l'Evangeli. La convocatòria d'aquest Jubileu s'ha fet amb motiu dels 800 anys del traspàs del sant, amb l'objectiu d'aprofundir en el seu llegat espiritual i renovar la vida cristiana a partir dels valors franciscans de pobresa, senzillesa, pau i amor a la Creació.

Durant l'homilia, el bisbe va situar la celebració en el context quaresmal, recordant que la vida humana és un combat espiritual constant: «La història de la humanitat i la nostra història personal està feta de lluites, lluites entre el bé i el mal». I va subratllar que, malgrat les febleses humanes, Déu manté sempre oberta la porta del perdó: «Déu no ens abandona mai, no ens dona mai per perduts». En aquest sentit, va remarcar que les temptacions continuen presents avui amb formes semblants a les de sempre, advertint que sovint allò que sembla atractiu ens allunya de Déu i dels altres.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

Sant Francesc, model per al temps present

El bisbe va presentar sant Francesc d'Assís com un exemple actual de discerniment i fidelitat evangèlica. Recordant els seus orígens acomodats, va destacar el gir radical de la seva vida. «Francesc volia anar a allò essencial, a allò pel que val realment la pena viure: Crist», va manifestar, tot remarcant que aquesta opció el portà a una transformació profunda i a una missió renovadora dins l'Església: «Francesc va escollir el camí difícil, estret i es va casar amb la pobresa». El sant d'Assís, va destacar el bisbe, continua essent avui «l'home de la valentia, de la pobresa, de la senzillesa, l'home de la pau, l'home que estima la Creació», un referent espiritual capaç d'inspirar la vida cristiana contemporània.

En el tram final de l'homilia, fra Octavi va convidar els fidels a viure intensament la Quaresma seguint l'exemple del sant: «Francesc va saber rectificar a temps, es va convertir, va ser fort per a rebutjar les temptacions d'aquest món». La celebració va concloure amb una crida a preparar-se per la Pasqua amb una conversió sincera, inspirada en la vida de sant Francesc, perquè -tal com va recordar el bisbe- el camí cristià passa per deixar allò superficial per abraçar plenament l'Evangelí.

A la celebració hi van participar fidels de la parròquies veïnes de la comunitat així com els nens i nenes que es preparen per a la Primera Comunió a les parròquies de Vilobí, Salitja i Sant Dalmai.

Any Jubilar de Sant Francesc d'Assís

L'obertura del Jubileu marca l'inici d'un itinerari espiritual que s'estendrà al llarg de l'any amb diverses celebracions i activitats pastorals. L'Any Jubilar vol ajudar els fidels a redescobrir l'esperit franciscà com a resposta als reptes actuals de l'Església i del món.

Durant aquest temps s'han designat com a temples jubilars diocesans l'església de la Fraternitat de Santa Clara de Vilobí d'Onyar i l'església del Convent dels framenors Caputxins d'Arenys de Mar.

LES GERMANES DE LA SAGRADA FAMÍLIA D'URGELL INICIEN UNA NOVA PRESENCIA A CANÀRIES

CATALUNYA RELIGIÓ | 23 de febrer 2026

Sempre és una alegria explicar l'arribada de religiosos a nous destins per atendre i sobretot, respondre a una crida. És el cas de les Germanes de la Sagrada Família d'Urgell, una [congregació](#) fundada a la Seu d'Urgell l'any 1859.

[Continua llegint aquí](#)

BICENTENARI DE LA CONGREGACIÓ DE LES CARMELITES DE LA CARITAT VEDRUNA

ARQUEBIBLIOTEC TARRAGONA |
22 de febrer, 2026

La celebració d'aquest bicentenari ens possibilita reviu i fer present l'experiència de Joaquina de Vedruna, iniciada a Vic fa dos-cents anys i actualment feta projecte i missió en vint-i-quatre països de quatre continents; expansió que dona realitat a l'expressió de la Santa: «Sento que els meus braços s'allarguen.»

La vivència de Joaquina, humanament fonamentada en el seu entorn familiar de mare de família i espiritualment recolzada en la seva pregària i dedicació solidària a les necessitats properes, van encaminar el seu objectiu d'entrega vocacional i motivar la creació d'una nova forma de vida religiosa —no conventual— dedicada a l'educació, al servei dels malalts i assistència als més necessitats, tot reunint un grup de nou noies a la seva casa pairal de Vic, Casa Mas Escorial, bressol de la Congregació.

Avui, fidels a la seva proposta, al seu carisma de «posar remei a totes les necessitats», ho definim amb el lema: «Anunciar, cuidar i defensar la vida.» Ho fem des dels tres esperits que Joaquina desitjava: educar, curar i alliberar. Tres verbs que es relacionen fortament entre si i que expressen una manera única de vida i d'acompanyament. L'acompanyament sempre ha d'estar cimentat en la realització de cada persona, en la seva dignitat i en el seu bé integral: humà i espiritual.

La crisi vocacional de les últimes dècades ha propiciat una major interacció i participació amb altres organismes, associacions tant de caràcter religiós com civil o cultural i un compromís solidari en qualsevol causa a favor dels drets humans, la justícia i la integritat de la creació.

La forta i profunda inserció i col·laboració laical ens ha conduït a viure la missió com a repte i tasca compartida per laics i germanes amb un denominador comú: la Família Vedruna, formada per molts membres i diferents grups. El que ens identifica com a Família Carismàtica és més que una vinculació formal, institucional o jurídica.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

És l'experiència d'haver estat colpida per una trobada amb Jesús, el Bon Jesús de Joaquina, i el seu projecte viscut en clau Vedruna.

Aquest sentit de Família Carismàtica ens permet ampliar la nostra mirada, eixamplar el cor i somiar, juntament amb la humanitat, espais i llocs nous on es visqui la lògica evangèlica del do, de la fraternitat-sororitat, de l'acollida en la diversitat, del respecte, de l'amor recíproc i del diàleg.

La intenció i desig fundacional, «amor a Déu i bé al proïsme», expressat per Joaquina de Vedruna davant del Bisbe de Vic fa dos-cents anys, continua viu i amb nova empenta, adaptada al nostre món canviant, a les necessitats socials de l'entorn, a la presència en perifèries i ambients vulnerables, sempre al reclam de Església per viure com a Família Vedruna en sinodalitat, fent present l'evangeli de Jesús als homes i dones del nostre moment històric.

Comunitat Vedruna de Tarragona

JESÚS ETAYO ARRONDO, NOU SUPERIOR PROVINCIAL DE SANT JOAN DE DÉU ESPANYA

SANT JOAN DE DÉU | 19 de febrer , 2026

El II Capítol Provincial Sant Joan de Déu Espanya, celebrat durant cinc dies sota el lema *“Ampliar l’Hospitalitat en un món canviant”*, ha finalitzat amb l’elecció del Definitori Provincial per al proper quadrienni. El nou equip de govern de la Província Sant Joan de Déu Espanya està encapçalat pel Superior Provincial, el Germà Jesús Etayo Arrondo, acompanyat dels seus cinc consellers.

El Germà Jesús Etayo ha rebut el testimoni de mans del Superior General, el germà Pascal Ahodegnon, i pren el relleu del Germà Amador Fernández, que ha estat al capdavant de Sant Joan de Déu Espanya des de la unificació de la Província l’any 2021.

Els nous consellers elegits són el germà Benigno Ramos Rodríguez (primer conseller), el germà José Antonio Soria Craus (segon conseller), el germà Juan José Ávila Ortega (tercer conseller), el germà Isidoro de Santiago Sánchez (quart conseller) i el germà Eduardo Ribes Argente (cinquè conseller).

El Definitori Provincial, màxim òrgan de govern de Sant Joan de Déu Espanya, serà el responsable de guiar la missió i desplegar les línies de futur treballades durant

tot el període precapítular i el Capítol. Una missió que comptarà amb el suport de la resta d'òrgans de govern de l'Orde, dels germans i dels col·laboradors.

En la seva intervenció, el Superior General, el germà Pascal Ahodegnon, va subratllar que aquest camí consisteix a *“atrevir-se a sortir de la zona de confort per difondre l'hospitalitat amb audàcia, sabent interpretar el temps present per trobar les persones més fràgils i invisibles de la societat, dirigint la nostra atenció cap a aquells a qui ningú més mira”*.

Per la seva banda, després del seu nomenament, el Superior Provincial, germà Jesús Etayo, ha dedicat unes paraules als professionals de Sant Joan de Déu a Espanya, afirmant que *“volem empoderar els col·laboradors amb el carisma; ajudar-los a ser conscients que tenen el do de l'hospitalitat. Quan un treballador atén la persona amb dedicació, proximitat, respecte i humanitat, és l'expressió viva de l'hospitalitat”*.

Al llarg de tot el treball preparatori dut a terme en els darrers mesos i que ha culminat en el Capítol, els germans han comptat amb la participació dels col·laboradors de Sant Joan de Déu Espanya. Tant en la fase precapítular com en el II Capítol Provincial s'han abordat en profunditat quatre temes prioritaris que marcaran les línies de futur: Governança-Col·laboració, Necessitats Emergents, Transmissió del Carisma i Vida de Germans. En aquest treball compartit i sinodal entre germans i col·laboradors, l'Orde Hospitalari ha comptat amb el pare Francisco José Ruiz Pérez, SJ, com a moderador durant tot el procés.

Un Capítol Provincial marcat per la vitalitat de Sant Joan de Déu Espanya

En els cinc dies de treball de l'Assemblea Capítular, que ha reunit 49 germans i col·laboradors i s'ha celebrat a Los Molinos (Madrid), el germà Amador Fernández —anterior Superior Provincial— va voler expressar que, *“amb una mirada apreciativa que ens ha portat a l'esperança, realment estem ampliant l'hospitalitat gràcies a l'enorme vitalitat de la Província en aquests darrers quatre anys, com ho demostra l'impuls carismàtic que ha permès ampliar la missió a nous àmbits i crear nous dispositius en la recerca constant de les noves necessitats que estem cridats a atendre”*.

Definitori Provincial 2026 – 2030 [Annex 1 – biografies]

1. Superior Provincial – Jesús Etayo Arrondo
2. Primer Conseller – Benigno Ramos Rodríguez

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

3. Segon Conseller – José Antonio Soria Craus
4. Tercer Conseller – Juan José Ávila Ortega
5. Quart Conseller – Isidoro de Santiago Sánchez
6. Cinquè Conseller – Eduardo Ribes Argente

Germà Jesús Etayo Arrondo

Nascut el 26 de maig de 1958 a Fustiñana (Navarra). Procedent de l'Escola Apostòlica de Saragossa, va iniciar el Postulantat el 1974 a Sant Boi de Llobregat (Barcelona) i va realitzar la Professió Solemne el 1983 a Saragossa. És diplomad en Infermeria i ha realitzat estudis de Teologia, Vida Religiosa, Pastoral de la Salut i un màster en Bioètica a l'Institut Borja de Bioètica. Va ser ordenat diaca i presbíter el 1985.

Ha desenvolupat la seva missió principalment en la formació —Escola Apostòlica, prepostulantat, mestre de novicis i escolàstics— i en l'acció pastoral amb diversos col·lectius vulnerables, especialment en l'àmbit de la salut mental.

En el servei de govern, ha estat conseller provincial i Superior Provincial (1995–2001). El 2006 va ser elegit 2n conseller general i, des de 2012 fins al 2024, va exercir el càrrec de Superior General. Actualment resideix a la comunitat de Sant Boi de Llobregat (Barcelona).

MARIA TERESA CUERVO: “EL LLEGAT DE JOAQUIMA DE VEDRUNA ES RESUMEIX EN TRES PARAULES: FORTALESA, HUMILITAT I DILIGÈNCIA”

AGÈNCIA FLAMA | 20 de febrer, 2026

La congregació de les [Germanes Carmelites de la Caritat Vedruna](#) ja compten les hores per donar el **tret de sortida als actes del bicentenari** del seu naixement. La commemoració començarà a Vic el pròxim 26 de febrer amb una missa solemne i la inauguració per a la família Vedruna de la Casa Manso, la llar de santa Joaquina de Vedruna.

[Continua llegint aquí](#)

FRA VALENTÍ SERRA: “LA QUARESMA ÉS UNA OPORTUNITAT PER TROBAR EQUILIBRI ESPIRITUAL MITJANÇANT LA MODERACIÓ”

AGÈNCIA FLAMAJ| 19 de febrer, 2026

Aquest dimecres 18 de febrer va començar el temps de Quaresma, un període de 40 dies de penitència oració i despreniment material per a tots els cristians, en espera de la gran festa de la Pasqua. Al convent dels Caputxins de Sarrià, [fra Valentí Serra](#) (Manresa, 1959) celebra aquest temps amb la publicació d'un nou llibre: [Cuina vegetariana de sempre](#) (Edicions Morera) un recull de **80 receptes de la cuina vegetariana tradicional**, recuperades de manuscrits, tractats de cuina i antics receptaris provinents de la tradició gastronòmica conventual i pairal. Una cuina casolana i saludable basada en la senzillesa, el producte local i l'aprofitament.

[Continua llegint aquí](#)

TROBADA DE VERGES CONSAGRADES DE CATALUNYA I BALEARS A BARCELONA

ESGLÉSIA BARCELONA | 18 de febrer, 2026

Aquesta primera quinzena de febrer va tenir lloc la **trobada de verges consagrades de les diòcesis amb seu a Catalunya i les Illes Balears**, al centre salesià de Martí Codolar, a Barcelona.

En aquesta ocasió van estar acompanyades pel bisbe auxiliar de l'arxidiòcesi de Barcelona, Mons. **Javier Vilanova i Pellisa**, bisbe referent per a la vida consagrada, i pel P. **Joan Josep Moré**, salesià i delegat diocesà de vida consagrada.

«Aquestes trobades, que es realitzen cada tres o quatre mesos, són un espai privilegiat per compartir vivències, tractar temes de formació, pregar en comunitat, celebrar l'Eucaristia i concloure amb un àpat fratern», asseguren des de l'Orde de Verges Consagrades. La jornada ajuda a estrènyer els lligams de comunió i a enfortir el sentiment de pertinença a una vocació comuna al servei de l'Església local i universal», afegixen.

Durant la trobada, el delegat va informar de diversos temes d'interès i va destacar que, darrerament, algunes dones han mostrat interès a conèixer aquesta forma de vida consagrada. També es va informar de dos actes de formació previstos, com les Jornades de Teologia i la Trobada Nacional a Palència.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

Les dones que formen part de l'**Ordo Virginum** són consagrades pel bisbe diocesà i assumeixen un vincle especial amb l'Església, amb esperit de servei i de comunió amb la pròpia Església local, tal com ho expressa l'exhortació apostòlica *Vita Consecrata* (n. 7) del **Joan Pau II**.

Finalment, el bisbe auxiliar va agrair el compromís de les participants i les va esperonar a perseverar en el seu servei a l'Església.

MAURIZIO BEVILACQUA: «EL FUTUR DE LA VIDA CONSAGRADA PASSA PELS JOVES»

CLARETIANS | 16 de febrer, 2026

El claretà Maurizio Bevilacqua ha concedit una entrevista a la Província de Sanctus Paulus amb motiu del seu llibre *Fare strada insieme. La sinodalità nella vita consacrata*. En la conversa, reflexiona sobre el significat de la sinodalitat, els reptes que planteja avui a les comunitats religioses i el valor de la missió compartida en el camí de l'Església. També parla de la seva tasca docent a l'Institut Claretianum, on és professor de teologia de la vida consagrada.

Què el va portar a escriure aquest llibre sobre la sinodalitat en la vida consagrada?

Vaig escriure el llibre arran d'una petició explícita de l'editorial. Em van demanar un text breu que proposés un aprofundiment en la perspectiva de la teologia espiritual. Per a mi va ser una ocasió propícia per donar forma a algunes reflexions que feia temps que estava elaborant. En el llibre no parlo només, ni principalment, de com es prenen les decisions. Sobretot no parlo de tècniques de govern ni de lideratge (un terme que no m'agrada). El tema de fons és la "sinodalitat" de la vida.

De quina manera la sinodalitat pot transformar la manera com es prenen les decisions dins les comunitats?

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

El terme sinodalitat pot semblar nou, però la seva realitat no ho és gens. Si volem que les decisions siguin evangèliques han de sotmetre's a un seriós discerniment comunitari. Sant Benet, en la seva Regla, imposa a l'abat, abans de prendre qualsevol decisió important, convocar la comunitat i escoltar tots els germans «perquè sovint és precisament al més jove a qui el Senyor revela la millor solució» (III, 3). Ja al segle VI s'havia fixat en el dret el principi segons el qual allò que afecta la vida de tots ha de ser discutit per tots. El problema és que després aquestes coses s'han oblidat.

Quins són els principals reptes que la vida consagrada troba per viure una veritable sinodalitat?

Una dificultat prové de la manera com s'entén el servei de l'autoritat. El repte evangèlic és viure l'obediència com un camí sinodal en què tots busquen la voluntat de Déu, perquè ningú no la posseeix. N'hi hauria prou amb posar plenament en pràctica allò que va escriure el Dicasteri per als Instituts de vida consagrada i les societats de vida apostòlica en la Instrucció del 2008 (*El servei de l'autoritat i l'obediència*), que afirma que el discerniment implica tots els membres de la comunitat, mentre que alguns tenen «la tasca particular de ser signe d'unitat i guia en la recerca coral i en el compliment personal i comunitari de la voluntat de Déu» (n. 1). Em sembla que el repte és el d'una fraternitat no merament formal. Les Orientacions *Per vi nou en bots nous* ho expressen molt bé pel que fa a la relació autoritat/obediència: «El repte és el d'una corresponsabilitat en un projecte comú, superant la mera execució d'obediències» (n. 42). Al Claretianum trobo molts religiosos i religioses de totes les edats i procedències culturals, i tinc la impressió que, pel que fa a l'obediència i a l'autoritat, encara som molt lluny d'allò que evangèlicament hauria de ser.

Quin paper tenen els religiosos joves en aquest “caminar junts”?

El futur els pertany i hauran de decidir com continuar el camí. La vida consagrada, en el seu conjunt, és una realitat vital amb moltes presències joves en moltes parts del món. Seria enganyós llegir-la a partir de la situació europea, que és el resultat de transformacions econòmiques i culturals molt fortes en la societat i, crec jo, també d'errors de perspectiva molt greus per part de l'Església i de la vida consagrada, que sovint s'ha preocupat més d'adorar les cendres que de mantenir viu el foc, utilitzant la famosa expressió atribuïda a Gustav Mahler. Els joves d'altres continents seran sens dubte una força transformadora per a la societat mundial i, per tant, també ho seran els religiosos i religioses joves per a la vida consagrada.

Dit això, no amago que tinc alguns dubtes. En els religiosos joves, sobretot en els instituts masculins, veig un augment de formes de clericalisme i de paternalisme envers els laics i també envers les religioses, veig l'accentuació de formes

identitàries exagerades. Entre els joves preveres i religiosos també s'han registrat fortes resistències al procés sinodal iniciat pel papa Francesc.

Quina és la missió específica de l'Institut Claretianum?

Tal com afirmen els seus Estatuts, el Claretianum vol ser un centre de formació i de recerca sobre la vida consagrada. Per això, al llarg de la seva història, ha intentat conjugar una dimensió acadèmica, proposant itineraris per a la llicenciatura i el doctorat, amb una oferta formativa adaptada a necessitats diverses: religiosos i religioses joves en la seva formació inicial, aquells que busquen instruments per a la formació permanent, i aquells que són cridats a exercir alguns serveis per a la vida consagrada.

Quin tipus d'estudiants hi estudien? Només religiosos o també laics?

La gran majoria dels estudiants són religiosos, i més concretament religioses. A l'Institut, però, tenim diversos itineraris d'estudi. El bienni de teologia de la vida consagrada és freqüentat gairebé únicament per religioses i religiosos, o per persones consagrades en instituts seculars. Esporàdicament hem tingut estudiants laics o preveres diocesans que a les seves diòcesis acompanyen la vida consagrada. El mateix es pot dir d'una tarda formativa que oferim al llarg de tot el curs. També tenim, però, un itinerari de tres semestres sobre la gestió econòmica de les entitats eclesiàstiques. Aquest és freqüentat tant per religiosos i religioses que s'ocupen de l'economia en els seus instituts com per laics que ofereixen el seu servei professional a les congregacions.

Què distingeix el Claretianum d'altres centres acadèmics de teologia o de vida consagrada?

L'Institut es configura com un servei a la vida consagrada, com ja dèiem en parlar de la seva missió, i es caracteritza per un tracte familiar amb tots els qui el freqüenten: estudiants, professors i qualsevol persona que interactuï amb nosaltres.

Què pot aportar/aporta el carisma claretianum en el camí cap a una veritable sinodalitat?

L'aspecte claretianum que més pot aportar a la sinodalitat és aquell que s'ha recollit en l'expressió "fer amb altres", la missió compartida. Mirant el nostre Institut, això ja és evident en el seu cos docent, en què menys d'una quarta part dels professors són claretians. El tema, però, és molt més ampli. No es tracta només d'implicar algú en les nostres iniciatives, i encara menys de trobar empleats fiables. La qüestió és ser propositius i, alhora, saber implicar-se en iniciatives d'altres. La missió compartida és l'element que uneix, no el logotip de la congregació. És el que diuen amb gran claredat les nostres Constitucions: «Volem oferir la nostra col·laboració a tots aquells que busquen dur a terme la transformació del món

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	--

segons el disseny de Déu» (n. 46). En el petit àmbit del nostre Institut, això s'està expressant en la recerca de sinergies amb altres realitats que treballen al servei de la vida consagrada i oferint el nostre servei als altres.

L'ARQUEBISBE JOAN VISITA LA COMUNITAT DE LES CARMELITES TERESES DE SANT JOSEP DE REUS

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 17 de febrer, 2026

El passat diumenge dia 15 de febrer l'arquebisbe Joan Planellas va visitar la comunitat de Carmelites Tereses de Sant Josep del Col·legi Sant Josep de Reus, en el marc de la visita pastoral a la Unitat pastoral de Reus.

Aquesta comunitat, actualment formada per quatre religioses, es va establir a Reus l'any 1895 amb l'objectiu d'oferir un servei educatiu a les filles de famílies senzilles i òrfenes. L'arquebisbe Joan va pregar les vespres amb la comunitat i va compartir una estona de conversa i fraternitat.

La darrera celebració de la visita pastoral a la Unitat pastoral de Reus serà l'eucaristia del Dimecres de Cendra, que se celebrarà a les 20.00 h a l'església prioral de Sant Pere Apòstol.

COMENÇA EL II CAPÍTOL DE LA PROVÍNCIA SANT JOAN DE DÉU ESPAÑA

SANT JOAN DE DÉU | 16 de febrer, 2026

Aquest matí, 16 de febrer de 2016, el Superior General de l'Orde Hospitalari, el germà Pascal Ahodegnon, ha donat principi el II Capítol de la Província Sant Joan de Déu España en Los Molinos, Madrid, que se celebrarà fins al 20 d'aquest mes amb el lema "Ampliar l'Hospitalitat en un món canviant".

El Superior General de l'Orde Hospitalari, el germà Pascal Ahodegnon, ha donat la benvinguda als 48 capitulars, 36 d'ells germans i 12 col·laboradors.

A continuació, en el seu discurs d'inici dels treballs capitulars, el germà Pascal Ahodegnon ha fet una crida a una fidelitat dinàmica al carisma de l'Hospitalitat: "Estem cridats a «ampliar l'espai de la nostra tenda». Això significa que la vostra Província ha de atrevir-se a sortir de les seves zones de confort i orientar-se cap a les perifèries. Difondre l'hospitalitat no significa necessàriament construir nous murs o grans hospitals. Significa tenir l'audàcia de preguntar-se: «On estan els absents, els invisibles? On estan aquells als qui ningú de la nostra societat mira?»".

GNA. CLAUDIA FIGUEROA: «L'ESGLÉSIA SOM TOTS ELS BATEJATS I TOTS HEM REBUT LA MISSIÓ D'ANUNCIAR EN EL NOM DE JESÚS»

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 15 de febrer, 2026

El Servei Interdiocesà de Missions va celebrar, els dies 21 i 22 de gener, una trobada al santuari de la Mare de Déu de Loreto de Tarragona, que va reunir els responsables de les delegacions i secretariats de missions de les diòcesis amb seu a Catalunya. L'objectiu de la trobada va ser reforçar la coordinació interdiocesana i avançar conjuntament en línies de futur per a l'animació missionera. Per a conèixer més aquesta realitat, avui conversem amb la Gna. Claudia Figueroa, c.t.s.j., delegada diocesana per a l'activitat missionera i la cooperació entre les Esglésies.

Com van anar aquestes jornades?

Molt bé. Vam fer un treball que ja va començar a l'inici de curs amb la trobada que vam celebrar a Tortosa el mes de setembre, on vam plantejar com podíem portar a terme aquesta tasca que ens havien encomanat els bisbes d'animar la missió a les nostres diòcesis i també la missió ad gentes amb els missioners catalans que són als territoris de missió.

Quina és la realitat actual de l'activitat missionera a les diòcesis catalanes?

És una realitat molt diversa. Els missioners que tenim, la majoria són grans, fa molts anys que són fora del país i continuen fent aquesta tasca, mantenint viu l'esperit missioner. Actualment la majoria són de congregacions religioses, hi ha pocs preveres diocesans a les missions. Les diòcesis més grans, com és el cas de Barcelona, tenen més missioners, però en general el nombre de missioners s'ha reduït.

Tenen consciència de pertinença a la diòcesi?

Aquest és un repte que estem intentant treballar, que tornin a tenir aquesta consciència de pertinença a les seves diòcesis d'origen. Que sàpiguen que aquí els volem acompanyar, que volem saber com estan, quins serveis fan, si necessiten suport, etc. Volem reviure aquest sentit de pertinença a l'Església diocesana d'on procedeixen.

Quin acompanyament es fa als missioners?

Hi ha diòcesis en què els missioners han mantingut aquest sentit de proximitat a les seves diòcesis i a les respectives delegacions. Per exemple, quan tornen de vacances visiten les delegacions, ofereixen el seu testimoni a les parròquies. En canvi, n'hi ha d'altres que costa més poder-hi tenir contacte. D'altra banda, quan es pot també s'ajuda de manera econòmica en algun projecte concret.

Com es presenta el futur pel que fa al relleu generacional?

El futur es presenta amb Déu, de la mà de Déu. L'Església som tots els batejats i tots hem rebut la missió d'anunciar en el nom de Jesús. I això ens fa pensar que no sols som missioners els mossens o les religioses que van a la missió ad gentes, sinó que hem obert una altra porta, que és que els laics també estan cridats des del moment del seu baptisme i, per tant, també són enviats com a missioners. I d'aquí sorgeix una altra crida, que és la formació. Per això, des del Servei Interdiocesà de Missions estem pensant com podem oferir aquesta formació. El relleu passa per aquí, per treballar tots plegats i ara és el moment dels laics, que vegin que la missió també és d'ells i que nosaltres deixem entrar també l'esperit dels laics, que és un esperit molt compromès amb la tasca missionera.

Una de les iniciatives del Servei Interdiocesà de Missions és el Tren Missioner. En què consisteix?

Es tracta d'una activitat que tindrà lloc el dia 17 d'octubre al santuari de la Mare de Déu de Núria. Aquesta jornada està pensada per als infants i les famílies com una activitat de primer anunci, de poder apropar el missatge de Jesús a tothom.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

Com funciona el Servei Interdiocesà de Missions?

Cada any fem tres reunions amb l'objectiu d'anar creant un camí comú per a totes les diòcesis amb seu a Catalunya. És una crida dels bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, que es preocupen perquè caminem en aquesta missió comuna i prenguem decisions que ens portin a anunciar Jesucrist en un camí sinodal. Es tracta de veure com ens podem ajudar, com podem fer comunió. El bisbe Josep Lluís Serrano és el responsable d'aquest Servei i ens acompanya donant el seu suport en el treball que portem a terme.

MISSATGE DEL PAPA LLEÓ XIV PER A LA QUARESMA 2026

Papa Lleó XIV | Febrer, 2026

Escoltar i dejunar. La Quaresma com a temps de conversió

Benvolguts germans i germanes,

La Quaresma és el temps en què l'Església, amb sol·licitud materna, ens convida a tornar a posar el misteri de Déu al centre de la nostra vida, perquè la nostra fe retrobi el seu impuls i el cor no es dispersi entre les inquietuds i les distraccions quotidianes.

Tot camí de conversió comença quan ens deixem atrapar per la Paraula i l'acollim amb docilitat d'esperit. Existeix, per tant, un lligam entre el do de la Paraula de Déu, l'espai d'hospitalitat que li oferim i la transformació que ella realitza. Per això, l'itinerari quaresmal esdevé una ocasió propícia per a escoltar la veu del Senyor i renovar la decisió de seguir Crist, recorrent amb Ell el camí que puja a Jerusalem, on s'acompleix el misteri de la seva passió, mort i resurrecció.

Escoltar

Aquest any m'agradaria cridar l'atenció, en primer lloc, sobre la importància de deixar espai a la Paraula a través de l'escolta, ja que la disposició a escoltar és el primer signe amb què es manifesta el desig d'entrar en relació amb l'altre.

Déu mateix, en revelar-se a Moisès des de la bardissa ardent, mostra que l'escolta és un tret distintiu del seu ésser: «He vist les penes del meu poble al país d'Egipte i he sentit el clam que li arrenquen els seus explotadors» (Ex 3,7). L'escolta del clam de l'oprimit és l'inici d'una història d'alliberament, en la qual el Senyor involucra també Moisès, enviant-lo a obrir un camí de salvació per als seus fills reduïts a l'esclavatge.

És un Déu que ens atreu, que avui també ens commou amb els pensaments que fan vibrar el seu cor. Per això, l'escolta de la Paraula en la litúrgia ens educa per a una escolta més veritable de la realitat: entre les moltes veus que travessen la nostra vida personal i social, les Sagrades Escripures ens fan capaçes de reconèixer la veu que clama des del patiment i la injustícia, perquè no quedi sense resposta. Entrar en aquesta disposició interior de receptivitat significa deixar-nos instruir avui per Déu a escoltar com Ell, fins a reconèixer que «la condició dels pobres representa un crit que, en la història de la humanitat, interpel·la constantment la nostra vida, les nostres societats, els sistemes polítics i econòmics, i especialment l'Església»^[1].

Dejunar

Si la Quaresma és temps d'escolta, el dejuni constitueix una pràctica concreta que disposa a l'acollida de la Paraula de Déu. L'abstinència d'aliment, en efecte, és un exercici ascètic antiquíssim i insubstituïble en el camí de la conversió. Precisament perquè implica el cos, fa més evident allò de què tenim "fam" i allò que considerem essencial per a la nostra subsistència. Serveix, per tant, per a discernir i ordenar els "apetits", per a mantenir desperta la fam i la set de justícia, traient-la de la resignació, educant-la perquè es faci pregària i responsabilitat envers el proïsme.

Sant Agustí, amb finesa espiritual, deixa entreveure la tensió entre el temps present i el compliment futur que travessa aquesta cura del cor, quan observa que: «Al llarg de la vida correspon als homes tenir fam i set de justícia, però estar-ne satisfets pertany a l'altra vida. Els àngels se sacien d'aquest pa, d'aquest aliment. En canvi, els homes en tenen fam, tots se senten atrets pel seu desig. Aquesta tensió en el desig expandeix l'ànima, n'augmenta la capacitat»^[2]. El dejuni, entès en aquest sentit, ens permet no només disciplinar el desig, purificar-lo i fer-lo més lliure, sinó també expandir-lo, de manera que es dirigeixi a Déu i s'orienti a actuar en el bé.

Tanmateix, perquè el dejuni conservi la seva veritat evangèlica i eviti la temptació d'enorgullir el cor, s'ha de viure sempre amb fe i humilitat. Demana mantenir-se arrelat en la comunió amb el Senyor, perquè «no dejuna de debò qui no sap alimentar-se de la Paraula de Déu»^[3]. Com a signe visible del nostre compromís interior d'allunyar-nos, amb l'ajuda de la gràcia, del pecat i del mal, el dejuni ha

d'incloure també altres formes de privació destinades a fer-nos adquirir un estil de vida més sobri, ja que «només l'austeritat fa forta i autèntica la vida cristiana» [4].

Per això, voldria convidar-vos a una forma d'abstinència molt concreta i sovint poc apreciada, és a dir, la d'abstenir-se d'utilitzar paraules que afecten i fereixen el nostre proïsme. Comencem a desarmar el llenguatge, renunciant a les paraules feridores, al judici immediat, a parlar malament del qui és absent i no es pot defensar, a les calúmnies. Esforcem-nos, en canvi, per aprendre a triar les nostres paraules amb cura i cultivar la bondat: dins de la família, entre els amics, als llocs de treball, a les xarxes socials, en els debats polítics, als mitjans de comunicació i a les comunitats cristianes. Aleshores, moltes paraules d'odi donaran pas a paraules d'esperança i de pau.

Junts

Finalment, la Quaresma posa de relleu la dimensió comunitària de l'escolta de la Paraula i de la pràctica del dejuni. També l'Escriptura subratlla aquest aspecte de moltes maneres. Per exemple, quan en el llibre de Nehemies narra que el poble es va reunir per a escoltar la lectura pública del llibre de la Llei i, practicant el dejuni, es va disposar a la confessió de fe i a l'adoració, amb la finalitat de renovar l'aliança amb Déu (cf. Ne 9,1-3).

De la mateixa manera, les nostres parròquies, les famílies, els grups eclesials i les comunitats religioses estan cridats a viure durant la Quaresma un camí compartit, en el qual l'escolta de la Paraula de Déu, així com del clam dels pobres i de la terra, esdevingui una forma de vida comuna, i el dejuni sostingui un penediment real. En aquest horitzó, la conversió no només concerneix la consciència de l'individu, sinó també l'estil de les relacions, la qualitat del diàleg, la capacitat de deixar-se interrogar per la realitat i reconèixer allò que realment orienta el desig, tant a les nostres comunitats eclesials com a la humanitat que té set de justícia i reconciliació.

Benvolguts, demanem la gràcia de viure una Quaresma que faci més atenta la nostra oïda a Déu i als més desfavorits. Demanem la força d'un dejuni que arribi també a la llengua, perquè disminueixin les paraules que fereixen i creixi l'espai per a la veu de l'altre. I comprometem-nos perquè les nostres comunitats esdevinguin llocs on el crit del que pateix trobi acollida i l'escolta generi camins d'alliberament, fent-nos més disposats i diligents per a contribuir a edificar la civilització de l'amor.

Us beneixo de cor a tots vosaltres, i al vostre camí quaresmal.

Vaticà, 5 de febrer de 2026, memòria de santa Àgata, verge i màrtir.

EL PAPA NOMENA A SOR SIMONA BRAMBILLA MEMBRE DEL DICASTERI PER ALS BISBES

VATICAN NEWS | 14 de febrer, 2025

Un nou càrrec per a sor Simona Brambilla, a qui el Papa ha nomenat membre del Dicasteri per als Bisbes. El nomenament ha estat avui, 14 de febrer. A punt de complir 61 anys el pròxim 27 de març, la religiosa de les Missioneres de la Consolata és prefecte del Dicasteri per a la Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica des de gener de 2025.

La germana Brambilla s'uneix a altres dues dones: la germana Raffaella Petrini, presidenta de la Comissió Pontifícia per a l'Estat de la Ciutat del Vaticà i del Governatorato, i Maria Lia Zervino, ja presidenta de la Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques, nomenades pel Papa Francesc membres del Dicasteri per als Bisbes al juliol de 2022 i confirmades avui per Lleó XIV. Junes estan cridades a participar en el procés d'elecció dels nous pastors diocesans.

El butlletí de la [Sala de Premsa de la Santa Seu](#) també publica la confirmació dels altres membres del Dicasteri per als Bisbes.

GNA NINA KRAPIĆ, NOVA SUBDIRECTORA DE LA SALA DE PREMSA DE LA SANTA SEU

VATICAN NEWS | 13 de febrer, 2026

El Papa Lleó XIV ha nomenat a la germana Nina Benedikta Krapić M.V.Z. com a subdirectora de la Sala de Premsa de la Santa Seu, en substitució de Cristiane Murray, qui va renunciar al càrrec que havia ocupat des de juliol de 2019 i qui aquest matí ha estat rebuda en audiència pel Pontífex. Així ho comunica el butlletí de la Sala de Premsa de la Santa Seu. La religiosa croata, fins ara oficial del Dicasteri per a la Comunicació, assumirà el seu nou càrrec l'1 de març.

La germana Krapić va néixer en Rijeka (Croàcia) el 7 de juny de 1989 i es va graduar en Dret en 2015 en la Universitat de la seva ciutat, especialitzada després en Relacions Públiques a la Universitat de Zagreb el 2023. Va emetre els vots en la Congregació de les Germanes de la Caritat de Sant Vicent de Paoli el 13 d'agost de 2023. Ha treballat com a periodista i com a assessora legal per a dones víctimes de violència domèstica i per a altres persones marginades. Ha estat responsable de comunicació de Càritas de l'arxidiòcesi de Rijeka. Des de 2023 és oficial del Dicasteri per a la Comunicació i doctoranda en Ciències Socials en el Collegium Maximum de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma.

“Dono de tot cor les gràcies a Cristiane Murray —ha declarat el prefecte del Dicasteri per a la Comunicació, Paolo Ruffini— per la dedicació i professionalitat amb la que ha exercit el seu servei. Faig en el mateix esperit molts desitjos de bona feina a la germana Nina Benedikta Krapić, comptant amb les seves grans qualitats professionals i humanes”.

ORDENACIÓ DIACONAL DEL CAPUTXÍ FRA ENRIC CASANOVAS

BISBAT GIRONA | 13 de febrer, 2026

El passat diumenge, 8 de febrer, fra Enric Casanovas, del convent dels caputxins d'Arenys de Mar, va rebre l'ordenació diaconal de mans del bisbe de Girona, fra Octavi Vilà.

En la seva homilia, el bisbe va assenyalar que «el missatge central del ministeri diaconal rau sobretot en les paraules que acompanyen el lliurament de l'evangeluari: Creu el que llegeixes, ensenya el que creus i practica el que ensenyis». I va afegir: «No són paraules buides, no són un parlar per parlar. Ens mostren com viure amb fe, amb coherència, amb plenitud. Si no creiem el que llegim, de res no val la proclamació de l'evangelí. Seria desangelada, estèril. Si el que creiem no ho anunciem, no viurem la fe amb plenitud, perquè la fe, que és relació personal amb Déu, cal que alhora sigui viscuda en comunitat. I finalment, i no pas en darrer lloc, si la Paraula no impregna tota la nostra vida, les nostres accions, poca feina farem per al Regne. Confiant en les nostres pobres forces no seríem mai dignes de cap ministeri, però l'Esperit actua en nosaltres... Cal que sempre ens deixem obrar per Déu, que ens deixem en mans de Déu».

BARCELONA ACULL LA JORNADA DE CARMELITES DE MENYS DE 50 ANYS

CARMELITES | 11 de febrer, 2026

Del 12 al 14 de febrer s'ha celebrat a la Residència Salesiana Martí Codolar de Barcelona la Jornada de religiosos Carmelites Descalços menors de 50 anys de la Província Ibèrica de Santa Teresa.

La trobada, acull germans de la Província i d'altres que actualment hi col·laboren a la nostra Província. Es tracta d'una jornada de treball, reflexió i convivència fraterna promoguda pel Consell Provincial. Acompanya la jornada el P. Provincial Francisco Sánchez Oreja i que compta amb la col·laboració i animador del P. Antonio Jesús Benítez Domínguez, prior de la comunitat de Valladolid. El tema central de les sessions és "La identitat del Carmelita Descalç", amb reunions de treball, pregària, diàleg i celebracions.

«JESÚS MAI ENS ABANDONA»: FE I SERVEI AL COTTOLENGO DEL PARE ALEGRE

ESGLÉSIA BARCELONA | 6 de febrer, 2026

Les sales són àmplies i lluminoses, amb grans finestrals, que permeten gaudir d'unes vistes espectaculars de la ciutat de Barcelona, el mar, la torre de Jesús de la Sagrada Família que es va alçant, els jardins del Parc Güell. La germana Virginia Sarabia, superiora de la comunitat de les Germanes Servidores de Jesús del Cottolengo del pare Alegre de Barcelona, m'acompanya per les habitacions, els menjadors, on ja estan preparats els berenars pels 150 nens, joves i adults amb tot tipus de discapacitats físiques i psíquiques en situació de pobresa, que viuen en aquesta llar com una grandíssima família, amb les 15 germanes que estan al seu costat i un gran nombre de voluntaris, que cada dia van per ajudar en la cuina, per servir i donar menjars, per classificar roba, i per fer companyia als malalts.

«El nostre carisma és seguir el Crist com ens diuen els Evangelis, el reconeixem en el germà malalt més pobre i necessitat, confiem totalment en Déu, que mai ens falla i vivim només de la Providència», explica sor Virginia. Les germanes, que també tenen diverses cases per Espanya i a Amèrica Llatina, no tenen cap conveni de col·laboració econòmica, no fan cap campanya ni demanen mai res, només viuen de les donacions que els arriben, que permeten que puguin contractar personal, de cuina, de neteja, fisioterapeutes, etc., i tirar endavant amb totes les despeses. «Ens arriben moltes aportacions, alguna tan bonica, com el que ha recollit un nen per la seva primera comunió i ha dit que ho volia donar pel Cottolengo», recorda amb un somriure la religiosa. L'Eucaristia és el centre de la seva espiritualitat, on consagren el treball i el dolor que ofereixen diàriament a Déu.

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

El P. Jacinto Alegre, de Terrassa, un jesuïta, que estimava molt els marginats, els descartats, de la societat de principis del segle XX, va voler repetir a Barcelona el que ja havia creat sant Josep B. Cottolengo a Itàlia. El P. Alegre va morir el 1930 sense haver pogut fundar l'obra, però el P. Juan Guim SJ va ser-ne el cofundador i el Cottolengo començà a atendre malalts pobres el 1932, cuidats per la nova congregació de Germanes Servidores de Jesús. Van obrir diverses cases a Barcelona fins que la donació d'uns terrenys a la carretera del Carmel va permetre que als anys 40 es comencés la construcció de la casa actual, que permet l'acollida de 150 malalts amb discapacitats greus i sense cap recurs. «Cada vegada tenim acollits més immigrants xinesos, africans, sud-americans, que han vingut per aconseguir un futur millor i han patit un ictus o un accident i no tenen ningú que se'n faci càrrec. Som una gran família, fa pocs dies ens va deixar l'Anita, amb paràlisi cerebral, que va venir amb dos anyets i va morir amb 82 anys», segueix explicant la germana Virginia, mentre m'ensenya la bonica església que tenen i on cada dia fan missa.

Gràcies a la Providència, mai els falten voluntaris, que són indispensables a la cuina i als menjadors, jugant amb els nens, fent tot tipus de tasques domèstiques i d'acompanyament. No es demana cap requisit per ser voluntari ni cap compromís, però la majoria de persones que ho coneixen repeteixen: famílies senceres, joves a partir de 14 anys, adults i jubilats. «Hi ha gent molt bona que ens ajuda i aquí, quan coneixen els malalts, al principi els pot impactar veure el seu estat, però s'adonen de la pau i l'amor que reben d'ells i surten feliços i amb ganes de venir un altre dia». Després d'escoltar la mare Virginia i veure el carinyo amb què tracten aquests malalts, germanes i voluntaris, realment t'adones de la presència de Déu al Cottolengo, en tots i cadascun d'ells.

MARÍA ÁNGELES VILLENA, NOVA PRESIDENTA DE LA CONGREGACIÓ MONÀSTICA DE SANTA HILDEGARDA: “VIVIM LA FRAGILITAT BUSCANT VIDA”

AGÈNCIA FLAMA | 12 de febrer, 2026

María Ángeles Villena, monja del monestir de San Pelayo d'Oviedo, va ser elegida nova presidenta de la [Congregació Monàstica de Santa Hildegarda](#) en el III capítol general celebrat a Valladolid del 26 de gener al 4 de febrer. La trobada, que va comptar amb les catalanes Roser Caminal, priora administradora de Sant Pere de les Puel·les, i l'abadessa emèrita Esperança Atarés, va obrir en la congregació un trienni 2026-2029 carregat de desafiaments, com reconeix Villena en aquesta conversa amb *Flama*.

Quin significat personal i comunitari té per a vostè haver estat elegida presidenta de la congregació en aquest III Capítol General?

[Continua llegint aquí](#)

FRA EDUARD REY I CARLES ARMENGOL, NOUS MEMBRES DEL GTER

CATALUNYA RELIGIÓ | 12 de febrer, 2026

Fra Eduard Rey i Carles Armengol, nous membres del GTER Els bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense [han acordat en la seva darrera reunió](#) el nomenament de **fra Eduard Rey**, religiós caputxí, i de **Carles Armengol**, membre de l'arxidiòcesi de Barcelona i exdirector general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya, com a nous representants de l'Església catòlica al Grup de Treball Estable de Religions (GTER).

[Continua llegint aquí](#)

LUCÍA CARAM, AL FÒRUM SOCIAL PERE TARRÉS: “HEM GLOBALITZAT LA INDIFERÈNCIA”

FUNDACIÓ PERE TARRÉS | 2 de febrer, 2026

“Com a societat ens hem acostumat massa al dolor de la gent. Hem pres distància, una cosa que ens ha passat també als professionals del treball social. Hem perdut l’empatia i la capacitat de posar-nos a la pell de l’altre”. Amb aquestes consideracions Sor Lucía Caram, activista i directora de la Fundació del Convent de Santa Clara, arrencava la seva intervenció d’avui en el marc del 97è Fòrum Social Pere Tarrés. La religiosa ha fet una ponència apassionada i molt crítica amb la deshumanització que segons el seu parer presideix la societat actualment: “S’ha generalitzat una manca de commoció amb el sofriment dels altres, i fins que no visquem l’experiència de la vulnerabilitat, fins que no siguem capaços de tocar les ferides dels altres, de ficar-nos dins del seu dolor i de les seves esperances, difícilment podrem avançar: s’ha globalitzat la indiferència”, ha reflexionat.

En aquest sentit, la coneguda activista ha lamentat com les nostres societats no són capaces d’aturar els creixents discursos d’odi i l’hostilitat cap a la diferència: “Vivim en una societat on el políticament correcte no existeix i creix de manera cada cop més descomplexada el menyspreu, la culpabilització i la criminalització d’aquells que estan a la vora del camí. Aquest discurs xenòfob, racista, intolerant, no és marginal, el veiem cada dia i va creixent cada cop més a les xarxes, als mitjans, a la política, a tot el món. Això és profundament preocupant.”

27 de febrer, 2026	HOREB 655	
--------------------	---------------------	---

Davant d'això, Sor Lucía ha instat els professionals de les organitzacions encarregades d'atendre les problemàtiques socials a actuar des de l'empatia i la compassió. Una manera d'actuar que ha definit com "ContemplaAcció": "Contemplem, interioritzem el que hem vist, que allò que hem vist ens faci mal (i que alhora ens faci bé també), i que tot això ens activi per no claudicar mai del repte d'humanitzar la humanitat. L'humanitzarem practicant la proximitat, posant-nos en la pell de l'altre i fent el camí de tornada. Del xoc amb la realitat de l'altre no en podem sortir il·lesos."

En un discurs ple de referències als Evangelis i de cites al Papa Francesc i a anteriors pontífexs, Sor Lucía ha defensat posicionaments molt humanistes i allunyats de les institucions. De fet, ha fet una crida a humanitzar les estructures de les organitzacions: "No hem de deixar que l'estructura ofegui l'esperit que hauria d'animar les institucions. Hem d'incloure en els plans estratègics paraules com bondat, amor, compassió. L'únic que és sagrat és la vida de les persones. L'única religió vàlida és la de l'amor."

El Fòrum Social Pere Tarrés és un dinar-conferència-col·loqui amb prop de 20 anys de trajectòria que arriba ja a la seva 97a edició. Durant tot aquest temps s'ha consolidat com un espai de reflexió i debat plural en temes d'acció social que reuneix periòdicament representants de l'àmbit social, polític, educatiu, acadèmic, institucional o econòmic. Pel Fòrum hi han passat personalitats com ministres,

EL VENT FA CAURE UNA PART DEL SOSTRE DE L'ORATORI DE SANT FELIP NERI DE GRÀCIA

CATALUNYA CRISTIANA | 12 de febrer, 2026

El fort vent de la borrasca Nils, que ha afectat bona part del país, ha provocat aquest matí el despeniment d'una part del sostre d'uns locals situats dins el recinte de l'Oratori de Sant Felip Neri de Gràcia. L'afectació ha provocat desperfectes al segon pis d'un espai destinat a activitats externes, on actualment es fan les classes de l'escola de música Music's Son.

[Continua llegint aquí](#)

Fotografia: Catalunya Cristiana

 FORMACIÓ

PROGRAMA DE FORMACIÓ PERMANENT 2025-26

FORMACIÓ URC

El Programa de Formació Permanent 2025-2026 de la Unió de Religiosos de Catalunya s'ofereix com una invitació a continuar caminant en fidelitat a la vocació religiosa en un món en constant transformació. Des de l'escolta de l'Esperit i atents als desafiaments actuals, aquest curs proposa espais de reflexió, aprofundiment i intercanvi fraternal que ajudin a renovar el compromís amb l'Evangeli, en comunitat i al servei del poble de Déu. Amb una mirada arrelada en el present i oberta al futur, volem seguir cultivant una formació integral que enforteixi la missió compartida.

TROBA EL FULLETÓ INFORMATIU A LA SECCIÓ DE [FORMACIÓ](#)
[CONTÍNUA DE LA PÀGINA WEB DE L'URC](#)

RECÉS DE QUARESMA EN LÍNIA

URC

El dia 23 de Febrer, dilluns, amb motiu de la Quaresma, oferim una xerrada online amb José M. Vallejo, frare caputxí.

El tema de la xerrada serà COM ENS PREPAREM PER VIURE LA QUARESMA I CELEBRAR LA PASQUA.

HORA: 19h a 20h. Puntualment.

UNIR-SE: [Aquí](#)

MODALITAT: Online- Zoom

PREU: GRATUITA

Per motius d'agenda no es farà la connexió de recés online el dia 21 de Febrer, dissabte.

JORNADA DE FORMACIÓ AMB FRANCESC CONESA, BISBE DE SOLSONA

FORMACIÓ URC

El dia 14 de febrer, el **bisbe de Solsona Francesc Conesa** va fer una conferència sobre el Sínode als religiosos de l'URC, sobre l'actualitat del Sínode i la seva implementació avui. Va explicar la seva experiència personal com a membre de la XVI Assemblea del Sínode de bisbes en nom de la Conferencia Episcopal Española i finalment ens proposarà actituds per a una espiritualitat sinodal.

Bisbe Francesc Conesa

Després d'exercir com a Vicari General a la diòcesi d'Oriola-Alacant i de rector a la Basílica de Santa Maria d'Elx, va ser nomenat bisbe de Menorca (2016). Ha estat professor de teologia i filosofia al Seminari d'Oriola-Alacant (1992-2016) i a la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra (des de 1994). És autor de diversos llibres i articles relacionats de manera especial amb la teologia i la fe (i la increença), la teologia de les religions i la filosofia analítica. Destaquem els seus darrers escrits sobre el Sínode.

[MIRA EL VÍDEO DE LA JORNADA DE FORMACIÓ](#)

 RECULL DE PREMSA

Joaquim Nadal: “L’acord amb Barcelona garanteix la continuïtat del monestir de Pedralbes”

EL PERIÓDICO | 12 de febrer, 2026

La comunitat de les clarisses sabia que jo havia fet alguna gestió en relació amb alguna fundació i algun altre monestir, i em van demanar que les ajudés en la redefinició de la seva relació amb l'Ajuntament. Vaig ser una peça més de l'engranatge. Elles temien el que després va acabar passant, que la comunitat s'aniria reduint i que acabaria perdent prou nombre de membres per poder mantenir-se al mateix monestir. Volien deixar resolt que quedava garantit el patrimoni, la continuïtat històrica del monument, el culte a l'Església i l'opció que si les últimes monges se n'anaven a una altra comunitat, com va passar quan les tres que quedaven se'n van anar a la de Vilobí d'Onyar, quedés oberta la possibilitat de reprendre la vida monàstica, que les monges hi poguessin tornar quan es donessin les condicions.

[Continua llegint aquí](#)

betevé

Les monges clarisses es queden sense poder tornar al monestir de Pedralbes per Santa Eulàlia

BETEVÉ | 11 de febrer, 2026

El **12 de febrer** d'aquest 2026 (**Santa Eulàlia**) era per a les **monges clarisses** una data que estava marcada en el calendari de forma més especial que cap altre any anterior.

[Continua llegint aquí](#)

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat